

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

**Φηλυκωμένος ο Μαρής στο σάκκιννο φουτί του,
πηγαίνει πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Πανιερωτάτου.**

Με σέβας υποκλινομαι, Σεβασμιώτατέ μου,
καὶ προσκυνῶ τὴν ἁγία πανιερρότητά σου·
τὴν θεῖαν εὐλογίαν σας κι' ἐμὲ χαρίσατέ μου
ποῦμε κριάρι διαλεχτὸ μέτα στὰ πρόβατά σου.
Καὶ δώσατε εἰς ἀσπασμὸν τὸ σεβαστό σας χέρι
στὸν κακομοῖρη τὸ Μαρῆ
πῶνα παληρόσακκο φορεῖ
ὡς εἶδες ὠμοφύριον χειμῶνα καλοκαίρι.

Δὲν ἔμπορῆς νὰ φαντασθῆς, Δεσπότη μου, ποτέ σου
πῶς καρτεροῦσε δηλαδὴ ὁ τόπος νὰ σᾶς ἴδῃ,
διότι νὰ κι' ἔγιναν γνωστὰς ἡ ἀρετὲς σου,
πλὴν δὲν μὰς ἐβεβαίωσαν ἂν εἶχατε κοιτάδι·
κι' ἐμεῖς ἀνησυχούσαμεν γνωρίζοντας πῶς ὅτι,
δὲν θέλει τὸ Πηδάλιον κουτροῦλα τὸ Δεσπότη,
πλὴν εὐτυχῶς καὶ τὰ μαλλιά τὰ ἔχετε ὠραῖα,
καὶ γένεια σαν τὸ φίλο μου τὸ Χαλδὰ τὸν Ἀνδρέα.

Εὐθὺς καθὼς ἐπάτησες στὸ μῶλο καὶ μὰς βρήκες,
ἀμέτῳ σ' ἀγαπήσαμε καὶ στὴν ψυχὴ μας 'μπήκες·
γιατὶ κι' ἀπὸ τὸ βλέμμα σου κι' ἀφ' τὸ παράστημά σου
κι' ἀφ' τῆ μεγαλοπρέπεια πῶχει τὸ βᾶδισμά σου,
ἐράνηκε τοῦ πνεύματος ἡ ἀριστοκρατία
κι' ὁ ἄνθρωπος ποῦ ἔκαμε ζωὴ στὴν Ἑλβετία.
Καὶ τέλος πάντων εἴμεθα κατενθουσιασμένοι
ποῦ τέτοιος πολυπαῖδευτος Ἀρχιερεὺς θὰ μένη
στὴν γῶρὰ τῆς μιζέριας καὶ τῶν τρισελάντων,
διδάσκων καὶ φηγγόμενος τὸν τοῦ Κυρίου λόγον.

Διερμηνεύων, Δέσποτα, τὸ φρόνημα τοῦ τόπου,
λέγω, καλῶς ὠρίσατε, τοῦ νέου Ἐπισκόπου
ποῦ θεὸς ἔρχεται ποιμὴν τῆς Κεφαλληνῶν χάρας
ἀποσπασθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκ τῆς ἁγίας Λαύρας,
καὶ ὃν ἡμεῖς τὰ πρόβατα ἐδέχθημεν ἀσμένως
χωρὶς νὰ ἐξετάσωμεν ποῦ ἦν γεγεννημένος,
ἂν καὶ μεγάλη καὶ σφοδρὰ συζήτησις ἡγέρθη
ὅταν ἐμυριστήκαμε πῶς ξένος θὰ μὰς ἔρθῃ.

Πλὴν καθ' ὅμων τὸ ποιμνιον οὐδὲν δεικνύει πάθος·
κι' ἀφοῦ ὁ ἐσχώτατος ἡμῶν προστάτης Ἄθως
δὲν τὸ κατόρθωσε νὰ βρῇ κανέναν πατριώτη
νὰ στέκη στὸ κεφάλι του ἡ μήτρα τοῦ Δεσπότη,
ἡμεῖς τὸ γόνυ κλίνομεν πρὸ τοῦ Ἀρχιερέως
καὶ ὡσανῶς κραυγάζομεν εἰς τὸν ἐκ τοῦ Μωρέως
πατέρα θεοπρόβλητον ὃν Ἄθως ἀποστέλει
καὶ ὃν θελήσῃ ἕκαστος καὶ θέλει καὶ δὲν θέλῃ.

Γι' αὐτὸ κι' ἀθρόον ἔτρεξε τὸ πλῆθος στὴν ντουγάνα
κι' ἐκαρτεροῦσε νὰ σᾶς 'δῇ μ' ἀνυπομονησία·
κι' ἐσήμανε τ' ἀριθμὸ σου χαρμόσυνη καμπάνα
κι' ὡς κι' ἡ κυρίες ἔκαμαν πρὸς χάριν σας θυσία
κι' ἐτρέξανε νὰ σᾶς ἴδουν ἂν κι' ἦτανε Σαββάτω
κι' ἀφήσανε τὰ τζάτζαλα στὸ σπῆτι ἄνω κάτω.
Κι' ἦρθ' ὁ Τσιγκέλος τρέχωντας γιὰ νὰ σὲ προσκυνήσῃ
κι' ὁ Κυπριώτης ὁ φτωχὸς γιὰ νὰ σὲ προσφωνήσῃ,
πλὴν ὡσανῶς Ἀρχιερεὺς τὸν ἐσπρωχνε τὸ πλῆθος
κι' ὁ λόγος ἐκείνητος, ὡς γίνεσθαι συνέθως.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΘΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΘΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.Σ.441φ30053

Μᾶς συγχωρῆς Δεσπότη μου νάχωμε τὴν εἰρή σου,
ἀν ἴσως ὑστερήσαμεν στὰ τῆς ὑποδοχῆς σου.

μᾶς συγχωρῆς ἀν καθαρά
δὲν ἀποδείξαμε χρεῶ

γιατὶ σὲ πένθος εἵμαστέ ἀκόμη βυθισμένοι
κι' ἡ θλίψι μας διαβάζεται στὰ μάτια μας γραμμένη !
Ἀκόμη δὲν ἐστέρνωσε τῆς λύπης μας τὸ δάκρυ,
κι' ἡ πονεμένη μας ψυχὴ δὲν παύει νὰ πετᾷ,
σ' ἕναν αἰεθμο νεκρὸ π' ἀπέναντι στὴν ἄκρη
μ' ἕνα γλυκερχαμόγελο θαρρῶ πῶς μᾶς κυττᾷ !

=

Οὐ μὴν ἀλλὰ, Δαμασκηνέ, πολὺ θὰ σ' ἀγαπᾶμ
καὶ κόντρα τῆς ἰέας σου ποτέ μας δὲν θὰ πᾶμε·
κι' ἀφοῦ σᾶς ἔστειλαν ἐδῶ ὡς ἀρετὴν μεγάλην,
ἀσμένως σὲ δεχόμεθα μ' ὀλόθερμην ἀγκάλην.
καὶ πρὸς Θεὸν εἰχόμεθα νὰ μᾶς διατηρήσῃ
ὅν ἐξελέξατο ἡμῖν ποιμένα νὰ χαρίσῃ,
τὴν σωτηρίαν τοῦ λαοῦ ποθοῦντα καὶ θηρεύοντα,
ἐντιμον, σῶον, ὑγειᾷ καὶ μακροσημερεύοντα.

=

Πολὺ μᾶς εὐχαρίστησε κι' ὁ λόγος σας Δεσπότη
ποῦ ἐπισήμως εἶπατε ἀπὸ τοῦ θρόνου ὅτι,
δὲν ἤλθατε στὸν τόπο μας νὰ κάμετε παραδες,
οὔτε θὰ ἐπιτρέπετε ἀμόρτια στὶς χηράδες·
οὔτε στὸ μέλλον δηλαδὴ θὰ σᾶς περάσῃ σκέψις
τὴν ἄδειαν νὰ δίνετε
κι' ἐλευθερὺς ν' ἀρῶντε
τοὺς θρόνους τῶν ἐκκλησιῶν νὰ κάνουν ἐπισκέψεις.

=

Πολὺ μᾶς εὐχαρίστησε μ' ἐκείνας τὰς δηλώσεις·
ἰδίως γιὰ τὸ χτύπημα ποῦ πρόκειται νὰ δώσῃ
στὸ βᾶσο τὸ ἀγράμματο καὶ τὸ διεστραμμένο
ποῦνε μονάχα γιὰ σπερνὰ καὶ γι' ἄρτους φορεμένο.
Αὐτὸ γυρεύουμε κι' ἐμεῖς· Δεσπότη μου μεγάλι
νὰ βάνετε στὸ πάγκο του τὸν κάθε κατεργάρη !
Κι' οὔτε νὰ κάνετε παππᾶ κανέναν ποῦ νά'χῃ
σαράντα πλημμελήματα στὴν εὐλαβὴ του βράχι.

=

Πολὺ δὲ περισσότερον, Δαμασκηνέ πατέρα
οἱ λόγοι σας ἀρέσανε εἰς ὅλους ἐδῶ πέρα
ποῦ μᾶς ὑποσχεθήκατε ὑπ' ὅψιν σας πῶς ἔχετε
στὴν χάσας τῶν ὁρμητῶν ἀμέσως νὰ προστρέχετε
θαύμας νὰ συμφορᾷ ἐν τοῦ πορονοσφόρου
θὰ τιμωρῇ τὰ πρόβατα τῆς στάνης τῆς ἀπόρου.

Γι' αὐτὸ πολὺ σ' ἐθαύμασα πανιερώτατέ μου
κι' οὔτε συνάχι εὐχομαι νὰ μὴ σοῦ ἰδῶ ποτέ μου.

=

Πολὺ μᾶς εὐχαρίστησε σεπτέ μου ποιμέναρχη,
ποῦπες πῶς δὲν θὲ ν' ἀγρικᾷ κανέναν κομματάχῃ
παρὰ τὸ εἰκοθ θὰ κυττᾷ καὶ τοῦ Θεοῦ τὸ νόμο
κι' ὅποιος παππᾶς σου ἀταχτεῖ
θὰ τὸν τραβᾷ ἀπὸ τ' αὐτὶ
καὶ θὰν τοῦ εἰνῆς δρόμο,

κι' μ' ἄλλους λόγους δηλαδὴ στοῦ τιμωροῦ τὸ μέρος,
θὰ φέρνεσαι Δεσπότη μου, σὰ Μωραίτης βέρες,
πρᾶγμα ποῦ τὸ γυρεύουμε ἀνεξαίρετως ὅλοι,
ἀπὸ τὰ μούρκια τοῦ Θεοῦ νὰ λείψουν οἱ διαόλοι.

=

Πολὺ μᾶς εὐχαρίστησε κι' ἀκόμη γι' ἄλλο ἕνα,
ποῦπες πῶς οὔτε σύμβουλο δὲν ἔχεσαι κανένα·
πλὴν ἐπειδὴ τὸν τόπο μας δὲν ἔμαθες ἀκόμη
σᾶς λέγω καὶ σᾶς συνιστῶ
πῶς εἶναι εἰκοθ καὶ σωστὸ

τοῦ Μιχαλάκη τοῦ Ζερβοῦ νὰ σέβεσθε τὴ γνώμη
γιατὶ καὶ σώφρων εἶναι τὸς καὶ ἡλικίαν φέρει,
καὶ δὲν ὑπάρχει τίποτα ὅπου νὰ μὴν τὸ ξέρῃ.

=

Βεβαίως θὰ γνωρίζετε σ' αὐτὸ μας τὸ νηαὶ
πῶς δηλαδὴ Δεσπότη μου, πολλὰ Μοναὶ εἰσὶ·
πῶς ἔχουμ' ἡγουμένισσες καθὼς καὶ ἡγουμένους,
πολὺ διὰ τὰ ἔσοδα ἐνδιαφερόμενους·
πῶς ἔχουμε κελάριδες καθὼς καὶ οἰκονόμους
ποῦ ὅλα τὰ οἰκονομοῦν μὲ τοῦ Θεοῦ τοὺς νόμους·
πῶς ἔχουμε καλόγρηες ποῦ πλένε τὸ τσουράπι
κι' ἡ μιά τῆς ἄλλης δὲν μιλεῖ ἀφ' τὴν πολλὴ ἀγάπη.

=

Σήκωσ' τὴν πατερίτσα σου Δαμασκηνέ, καὶ χτύπα·
μεγάλι κάμετῃ σουβλί καὶ πέρνας καὶ τρύπα
τὸν κάθε φαυλοδίατο ποῦ κρύβεται στὰ βᾶσα
νὰ κἀνῃ τὴ γαστέρα του μὲ τὸ φατ γράν κασσά·
Ἐνδεειγμένους ἐν Χριστῷ ἀν εἰσαι στρατιώτης,
σήκωσ' τὴν πατερίτσα σου καὶ κάμε τὴ σπαθί·
καὶ βάρει κατακέφαλα νὰ λείψῃ κι' ἡ φαυλότης
καὶ τῆς θρησκείας τοῦ Χριστοῦ τὸ σέβας νὰ σωθῇ.

✠

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Τώρα πλέον, Δεσποτά μου, ἀναγκαῖον θεωροῦν
καὶ πῶς νὰ σᾶς βοηθῶ ἀπὸ κεινο ποῦ μπροσῶ
κι' ἐπειδὴ καὶ εἶσαι ξένος καὶ δὲν ἔχεις σχετικὰ,

για τον τόπο που θα ζήσης, θα σου εἶπω μερικά.
καὶ σὰς λέγω πρῶτον πάντων πῶς μεγάλως συγγενεῖς
ἡ πατρίδα σας ἡ νῆα μὲ τὴν πόλιν τὴ Γενεὴν,
ἔχει θεάτρα, πλατεῖες, μπουλεβάρια, λεχτρικά,
κι' ἔχει καὶ πολλές κυρίες, πού μιλοῦνε γαλλικά.
Γίνονται κι' ἐδῶ καὶ μπάλοι καὶ ζουρφίξ κι' ἀπρεμιντί,
γίνονται καὶ φαρινέλες στοῦ Ἡλία τοῦ Τρεντή.
Κάνουμε καὶ καρναβάλια δύο ἔτη στὴ σειρά,
κάνουμε κι' ὑδραγωγεῖς δίχως νάχωμε νερά.

==

Ἔχουμε κι' ἐδῶ Ἑβραίους καὶ Μαλτέζους κι' Ἰταλοὺς,
κόντιδες ἐν ἀχρηστείᾳ θὰ γνωρίσετε πολλοὺς·
ἔχουμε τὸ Μέτελά μας, ἀνδριάντα ζηλευτόν,
πού συχὰ μὲ τὸ Ληξούρι ξελεχώμαστε γι' αὐτόν·
ἔχουμε τρελλοὺς πού τρέχουν ἐλευθέρως στὰς ὁδοὺς,
καὶ Καρεῦσον καὶ Τσιγέλλον τοῦ Μακράκη ὁπαδοὺς.
Ἐγίνε καὶ ποδηλάτου τώρα ὕστερα σχολή
πού μὲ δαῦτα Δέσποτά μου συνετρίβησαν πολλοί·
ἔχουμε καὶ καφρανεῖα εὐτυχῶς· ἓνα σωρὸ
πού πλακώνουν εἰς πελάτες, γιὰ φωτιά καὶ γιὰ νερό·
ἔχουμε π' ὀρίζεις κι' ἄλλα γουδιμέντα θαυμαστά
πού βεβαίως σὺν τῷ χρόνῳ θὰ σὰς γένουνε γνωστά.

==

Πλὴν προτοῦ ἀναχωρήσω καὶ σὰς ἀπεχωριστῶ,
τὸ νομίζω γιὰ σωστὸ
κι' ἀπαραίτητον συνάμα νὰ σοῦ πῶ γιὰ τὰ χαρῆς,
μερικά διὰ τοὺς μᾶλλον ἐπισήμους ἱερεῖς
τοῦ κλεινοῦ καὶ μεγαθύμου καὶ μεγάλου μας νομοῦ,
δηλαδή νὰ στοὺς συστήσω νὰν τοὺς μάθης ἐξ ἐμοῦ·
πού κακία στὴν ψυχὴ μου γιὰ κανένα δὲν βαστῶ
κι' ἐκ καθήκοντος μονάχα πρὸς ὑμᾶς τοὺς συνιστῶ.

==

Γιὰ τὸν ἅγιον Μητάκη θὰ ἤκούσατε πολλὰ·
θέλει πάντα πρεσερίκι ν' ἀσκηκῶντε ψηλά·
μὰ τ' ἀξίζει, Δέσποτά μου, τοῦ πρεσέδρου τὸ θρόνι
ποῦν' ἐνάρετος πατέρας μὲ καμπάνα τὴ φωνή.
Τὸν παππᾶ τὸ Λορεντζάτο θὰ τὸν ξέρετε κι' αὐτόν·
συνηθεῖ νὰ κάνῃ λόγους ἅπαξ καθ' ἑνιαυτόν.

==

Περὶ δὲ πατρός Ἀντόπα τοῦ ὧς ἤκουσα λαλεῖν,
θὰ σὰς πῶ μὲν ἄλλη μέρα, νάχωμε καιρὸν πολύν.
Ὁ πατὴρ ὁ Μαλισιάνος εἶν' αὐτὸς ποῦρθε μὲ φούρια
καὶ σὰς εἶδε στὴν Ἀθήνα μ' ἓνα φούρτωμα κουλουρία.
Τὸν παππᾶ Χαϊδᾶ βεβαίως θὰν τὸν ἔχετ' ἀκουστά,
ἀλλὰ τώρα ποῦνε φέρεως περβατεῖ πολὺλὸ σωστά.

Νὰ σὰς πῶ γιὰ τὸν Ἀντόνη τὸν πατέρα Βεργωτὴν·
Τώρα πού θὰ χειμωνιάσῃ
καὶ τὸ κρύο θὰ τὸν πιάσῃ
εἰς τοὺς ὄμους τοῦ θὰ ῥίψῃ τὴν ἀγίαν μηλωτὴν.
Τοῦ ἁγίου Γερασίμου ὁ παππᾶς ὁ εὐλαβὴς,
φκιάνει κᾶτι καμπιλαύκια ποῦνε τρέλλα νὰν τὰ ἰδῆς!
Τὸν πατέρα Μουρελάτον τὸν ἐσχάτως ποιηθέντα,
καὶ Κωστόπουλον τὸν νέον τὸν ἐν Ὀρει φωτισθέντα,
τὸν ἐν τῇ Σισιοτίσῃ θεοφόρον Κωσταντῇ
ὧς καὶ τὸν παππᾶ Λυκούδη τὸν ἐν τῇ Ὑπαπαντῇ
ὁ Μαρῆς, Δαμασκηνέ μου, πού τὸ χέρι σου φιλεῖ,
ἀπαιτεῖ νὰν τοὺς προσέχῃς ἀπὸ τσ' ἄλλους πρὸ πολὺ.

==

Τοῦ Χρυσάνθου τοῦ πατέρος,
ποῦταν στοῦ Μωρηᾶ τὸ μέρος
θὰ σὰς ἔγιναν νομίζω αἱ ἰδέαι του γνωσταί·
ἔχει κᾶτι καραμπίνες, Κύριε Ἰσοῦ Χριστέ!
Θὰ γνωρίσετε τοῦ Δραπάνου τὸν παππᾶ τὸ Μαρκεσύνη
καὶ θὰ λέτε «τ' εἶν' ἐτοῦτος, γιὰ παππᾶς γιὰ δεσποσύνη»·
Νὰ κι' εἰς ἅγιοι πατέρες Ῥακαντζῆς καὶ Ζαχαρίας
πού γνωρίζουν τὰ σεκρέτα κάθε δούλας καὶ κυρίας.
Νὰ κι' αὐτὸς τοῦ Χρυστόμου ὁ Λοβέρδος ὁ παππᾶς
πού τὸν βλέπεις καθαλιέρο στόν περίπατο πού πᾶς.
Νὰ κι' ὁ ἅγιος Προκόπης τοῦ Σωτήρος ἡ στολή,
πού τὸν Τζάρο θυματίζει μὲ λιθάνι πρὸ πολὺ,
καὶ ὁ Τζάρος τοῦ μηνάει «Δέσποτά μου φχαριστῶ,
κι' ἂν μοῦ ποῦνε νὰ σὲ βγάλω, θὰ σὲ ὑπερασπιστῶ.»

==

Τὸν παππᾶ τὸν Ποταμιάνον ὃς ἀπ' ἄμβωνος κηρύσσει
ἀφ' τὸ λόγο πού σὰς εἶπε θὰ τὸν ἔχετε γνωρίσει.
Κι' ἤθελα νὰ σὰς ῥωτήσω πῶς ἀλήθεια σὰς ἐφάνη
τὸ πελώριο τὸ μπόι τ' ἀρχιεράκου τοῦ Πεφάνη.
Εἶμαι βεβαίως, Δεσπότη, πῶς θὰ λὲς καθ' ἑαυτόν
«Δὲν μποροῦσε γὰρ ἀλάκους κι' ἄλλους δέκα σὰν κι' αὐτόν;»

==

Νὰ κι' οἱ ἅγιοι πατέρες ἐκ περάτων Ληξουρίου·
Παντελῆς Ἰακωβάτος πρῶτος μύστης τοῦ Κυρίου,
Ἀθανάσιος ὁ μέγας ὁ παππᾶ Ζακυθινός,
δὲν τὸ ἐννοεῖ νὰ δώσῃ τὰ πρωτεῖα κανενός.
Νὰ κι' ὁ Καστρινός ὁ θεῖος, ὁ Μαμουτῆς δηλαδή,
νὰ κι' οἱ Κοντομυχαλαῖοι καὶ πατέρας καὶ παιδί.
Νὰ κι' ὁ λόγιος ὁ Τούλιος πάπαρδος ἀληθινός,
κι' ὁ πατὴρ ὁ Μονοκροῦσος πού σὰς ἐφάλλε δεῖν ὧς.
Σὰς συσταίνω τῶν Χαυδάδων τὸν παππᾶ τὸ μεσοφωμένο,
πού διαβάζει κι' ἔχει πάντα τὰ μουστᾶκι του στριμμένο
ὧς καὶ τὸν Εὐθυμιάτον τὸν ἐν Θεῷ τὴν ἀγίαν
πού περνᾷ τὸ ὑπαπαντᾶ μου κατὰ τὴν κατὰ τὴν ἁγίαν.

5

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΝΕΛΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Ἐν Θηναίᾳ θὰ γνωρίστε τὸν πατέρα τὸ Φασόη
 πῶχει σκέψεις καὶ ιδέας, Δέσποτά μου, ἄλλο σὸι·
 πλὴν ἂν ὄντως ἱερέα περισπούδαστον ζητεῖς,
 θαύρης τὸν παππᾶ Σιμάτο ποῦταν ἄλλοτε κατῆς.
 Θαύρης τὸν παππᾶ Φιοράτο στὸν Ἀγκῶνα ποῦ θὰ πᾶς
 καὶ θὰ πῆς Δαμασκηνὲ μου « μωρὲ μάτια μου παππᾶς! »

Πρωτοσύγγελον Ἰγγλέσιν ἐν Πεσάδαις λειτουργοῦντα,
 τὸν ἐπὶ τῶν ἀκαθάρτων πονηρῶν θαυματουργοῦντα,
 ἐρχομαι νὰ σᾶς συστήσω νὰ μοῦ τὸν προσέχετε
 ὅτι οὐχ' ὅμιν συμφέρει κόντρα νὰ τὸν ἔχετε.
 Καὶ τὸν θεῖον Πολυχόνην τὸν πατέρα τὸν σοφόν,
 μὴν τὸν ἀποσκορακίζης ἐκ τῶν συναναστροφῶν.

Στὰ Κοριάννα θὰ γνωρίστε τὸν πατέρα Μαυραγάνην
 ποῦ μιὰ λέξιν θὰν σᾶς λένει καὶ σαράνταν ν' ἵν θὰ βάνην.
 Καὶ στὰ Κλείσματα τὸ Στίβια, τὸ σαρκίον τοῦ ὁποίου
 δὲν εἶν εὐκόλον νὰ ἰδῇτε ἄνευ τοῦ μικροσκοπίου.
 Πλὴν ἂν θέλετε νὰ βρῇτε ἱερέα λόγιον,
 νὰ ζητήσετε, Δεσπότη, τὸν παππᾶ Εὐλόγιον.

Περὶ δὲ τοῦ Παϊσίου θὰ σᾶς ἔχουνε γνωρίσει
 πῶς ἐξόδεψε γιὰ γένεια χίλια φράγκα στὸ Παρίσι.
 Καὶ θαρρῶ πῶς θὰ σᾶς εἶπαν καὶ γιὰ τὸν παππᾶ Παννᾶ
 πῶς ἐπῆγε στὴν Καλκούτα γιὰ νὰ φέρῃ γοργονᾶ.
 Κι' ἄλλοτε γιὰ τὸν Περνάρη θὰ σοῦ πῶ ἂν ἀγαπᾶς,
 τίνος ἔδωκε τὸ δέντρο κι' ἐθαφτίστηκε παππᾶς.

Περὶ δὲ τοῦ Παρθενίου δὲν σᾶς εἶπαν πούθεν
 πῶς φοβᾶται τὸν ἀέρα ὅσο καὶ τὸ Σατανᾶ;
 Οὔτε καὶ περὶ Ἀρσένη τοῦ Μιχάλη τοῦ παππᾶ
 πῶς μὲ τῇ χοντροφωνῇ του τὰ κανώματα τρυπᾶ;
 Οὔτε γιὰ τὸν Παπαπαῦλο πῶς ἀπ' ἄλλες ἐποχῆς,
 ἔχει στ' ἀσκητήριό του δεκαπέντε μοναχῆς;

Ἐναν ἄγιον πατέρα μ' ἓνα πρόσωπο γλυκὸ
 θὰ πιτύχετε στὸ Κάστρο, ἔχουν τὸν παππᾶ Θιακό.
 Κι' ὁ παππᾶς στὰ Καλιγάτα εἶν' ἐνάρτεος πολὺ
 σ' ἓνα μόνο πέφτει ὄζου, ποῦ τ' ἀέτει νὰ λ α λ ῆ.
 Τῆς Μηνιᾶς ὁ Παπαμέρκος κι' ὁ Μουσῆς ὁ Σοφιανός,
 ὅσα εἶδαν στὴ Ῥωσσία δὲν τὰ λέει κατενός.

Ὁ Θεόκλητος ὁ φέρων ἐν Λακύνθῃ πρεσβυτέρως,
 γιὰ τοὺς λόγους του βεβαίως θὰ σᾶς ἐγίνε γνωστός.

Ὡς κι' ὁ πάτερ Μαυρομάτης ἅγιος νευροπαθῆς.
 κι' ὁ παππᾶ Μιχαλιτσιάνος Μούρμουρας ἐπικληθεῖς.
 Περὶ δὲ τοῦ Αὐγουστάτου καὶ τοῦ ἄρχοντος Φωκᾶ,
 ἄλλη ὥρα πρέπει νάρτω νὰ σᾶς εἰπω μερικᾶ.

Νὰ κι' ὁ Σέρας νὰ κι' ὁ Σάρλος οἱ πατέρες εἰ σοφοὶ
 ποῦ μὲ τοὺς περνοσπόρους ἔχουνε καταστραφῇ.
 Ὁ Ἰγνάτιος ὁ θεῖος κι' ὁ Λουκάτος ὁ σοφός
 ποῦ ἀνύψωσαν τὰ Σίσια καὶ τὰ ἔφεραν εἰς φῶς.
 Νὰ κι' ὁ πάτερ Κυριακῆτος τοῦ δασκάλου ὁ πατέρας
 νάχωμε τὴν εὐλογία τῆς ἀγίας του γαστέρας.

Νάτος κι' ὁ παππᾶ Μιχάλης ποῦ θυμώσας μιὰ φορὰ,
 ἔδωσε τὴν εὐλογία μὲ ξυλιές τοῦ Γληγοῦ.
 Νὰ κι' ὁ πάτερ Παγουλάτος ποῦ τὸν εἶδε μιὰ κυρὰ,
 καὶ τὸν ἔδωσε γιὰ γούριστὰ μαλλιά της τὰ σγουρά.
 Νὰ κι' ὁ Μάξιμος ὁ θεῖος ὁ ἡγούμενος Πηγῆς
 ποῦ φυλάει τὴ μονέδα μέσα στ' ἀφαντα τῆς γῆς.

Ἐκ τοῦ δήμου Πυλαρέων θαυμαστός ἱεροφάντης
 πρῶτος, πρῶτος εἶν' ὁ Φάντης.

Μὰ κι' ὁ Σώκαρης ἀκόμα ἔχει πόζα δυνατὴ
 κι' ἔχει καὶ καθαλιεράτο μὰ δὲν ξέρει τὸ γιατί.
 Ἐκ τοῦ δήμου Πυλαρέων εἶν' κι' ὁ φίλος μου ὁ Μέντης
 ἀλλὰ ποῦ νὰ καθωμάστε νὰ γυρεύουμε κουθέντες!

Ὁ Εὐάγγελος ὁ Χιόνης ποῦν παππᾶς στοὺς Ἀτσουπάδες
 εἶν' καλῆτερος ἀπ' ὅλους τοὺς ἀγράμματους παπαδες.
 Κι' ὁ παππᾶς τοῦ Μαρχοπούλου εἶν' ἐνάρτεος πολὺ,
 πότε στᾶρι, πότε λάδι, ἀγοράζει καὶ πουλεῖ.
 Μὰ κι' αὐτὸς ἀπὸ τίς Βάλτες εἶναι μέγας καὶ πολὺς
 καὶ μεγάλως ἐκθιᾶζει τὸν ζωμόν τῆς σταφυλῆς.
 Κι' ὁ παππᾶς ἀφ' τὰ Τζανάτα, ὁ Καμπίτσης δηλαδὴ,
 χίλια κομπλιμέντα κάνει σ' ὅποιον δεσποσύνη γδῆ.

Περὶ δὲ Παπαθασίλη τοῦ ἐκ Σιάλας θαυμαστοῦ
 π' ἀενάως στεφανώνει ἐν ὀνόματι Χριστοῦ,
 ὡς ἀκόμη καὶ δι' ἄλλους ποῦν' ἐπίσης φοβεροί,
 ἐπειδὴ καθὼς τὸ βλέπεις τὸ χαρτί δὲν μὲ χωρεῖ
 ἄλλοτε θὰ σᾶς μιλήσω ἂν μοῦ ὁδότε τὴν τιμὴν
 νὰ καθῇται μοναχὴς στὸ τραπέζισα, Ἀμήν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ